

Protokół

24. posiedzenia, III. sesyi, V. peryodu Sejmu galicyjskiego
z dnia 19. Stycznia 1886.

Początek o godzinie 11. m. 30.

Przewodniczący: Marszałek krajowy Dr. Mikołaj Zyblikiewicz.

Sekretarze: pp. Dr. St. hr. Badeni, Władysław książę Sapieha, Adam Jędrzejowicz.

Obecnym posłów 133

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Namiestnik JE. Filip Zaleski, Radca c. k. Namiestnictwa Dr. Edward Rittner.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Protokoły z 22. i 23. posiedzenia uznaje Marszałek za przyjęte, gdyż żadnych przeciw takowym nie wniesiono zarzutów.

Sekretarz p. hr. St. Badeni czyta spis petycyj wniesionych po dzień 19. Stycznia 1886. od Nr. 930 do Nr. 948 włącznie, które przydzielono następującym komisjom:

Komisji dla spraw gospodarstwa krajowego L. 930, 931, 941.

„ petycyjnej L. 932, 943.

„ szkolnej L. 933, 935, 947.

„ bankowej L. 936, 939.

„ budżetowej L. 937, 942, 945, 946, 948

„ administracyjnej L. 938, 940.

„ drogowej L. 944.

Wydziałowi krajowemu zaś przekazano petycję do L. 934.

Marszałek uwiadamia Izbę, że p. ks. Buchwald nie może przybyć na posiedzenie z powodu słabości.

Przystąpiono do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego, złożonego dodatkowo w przedmiocie szkół wydziałowych.

Sprawozdawca poseł Pietruski wnosi odesłanie tego przedmiotu do komisji szkolnej.

Przemawia p. hr. St. Badeni i wnosi z uwagi, iż jestto uzupełnieniem sprawozdania w tym przedmiocie, nad którym komisya szkolna sprawozdanie swoje przedłożyła, ażeby upoważnić komisję szkolną do przedstawienia ustnego referatu o tem dodatkowym sprawozdaniu.

Izba uchwała zgodnie z wnioskiem p. Pietruskiego i p. St. Badeniego.

Z porządku dziennego następuje :

Propozycya Wydziału krajowego w sprawie wyboru zastępców członków Rady nadzorczej Banku krajowego.

Sprawozdawca poseł Rybicki czyta propozycję w następującem brzmieniu :

W myśl §. 71. ustępu 6. statutu Banku krajowego wylosowanymi zostali z pomiędzy zastępców członków Rady nadzorczej tegoż Banku pp.:

Józef Pieńczykowski,

Zygmunt Augustynowicz.

Na podstawie §. 71. nstępu 1. powołanego statutu Wydział krajowy przedstawia Wyso-kiemu Sejmowi do wyboru na zastępców członków Rady nadzorczej Banku krajowego pp.:

Józefa Pieńczykowskiego,

Karola Kiselkę, właściciela dóbr i przemysłowca.

Marszałek wzywa Izbę do przystąpienia do wyboru i na skrutatorów powołuje pp. Kluckiego, Ochrymowicza, ks. Sawę, St. Jędrzejowicza, Brykczyńskiego, Merunowicza i Onyszkiewicza. Na-stępnie wybór.

Z kolei następuje:

Dalszy ciąg rozprawy nad sprawozdaniem komisji administracyjnej o wniosku posła Abra-hamowicza w sprawie zaprowadzenia kart myśliwskich.

Sprawozdawca poseł Kozłowski prostuje omyłki druku w projekcie ustawy, a mianowicie w §. 8. ustępie E. w 4 wierszu po wyrazie „bezpieczeństwo“, należy dodać wyraz „ż y c i a“, zaś w §. 10. alinei pierwszej po wyrazie „wpłaty“ należy poprawić wyraz „t a k i e“ na „t a k s“.

Sprawozdawca czyta §. 1: W Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Kra-kowskiem nie wolno polować nikomu bez wydanej przez właściwą władzę karty myśliwskiej lub bez certyfikatu jej miejsce zastępującego. (§. 6.)

Izba uchwała §. 1. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta §. 2.: Karty myśliwskie i certyfikaty wydaje polityczna władza I szej instancyi, w której okręgu przebywa ubiegający się o jej wydanie.

Karty te lub certyfikaty opiewać mają na imię jednej osoby, na czas tego roku słonecznego, w którym są wydane i mają ważność w całym kraju. Osoby zamieszkałe za granicami kraju nie są uwolnione od obowiązku uzyskania kart myśliwskich.

Izba uchwała §. 2. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta §. 3.: Posiadanie karty myśliwskiej nie nadaje uprawnienia do po-lowania; władza polityczna winna zatem przed ich wydaniem żądać od ubiegającego się, ażeby się wykazał własnem uprawnieniem, lub pozwoleniem uprawnionego właściciela lub dzierżawcy polowania.

Przemawia p. Gniewosz i wnosi następującą dostatecznie popartą poprawkę w miejsce ustępu od wyrazu „władza“ do „polowania“: władza polityczna wydawać będzie zatem karty te tylko uprawnionym lub tym, którzy pozwoleniem uprawnionego właściciela lub dzierżawcy prawa polowania się wykażą.

P. Romańczuk wnosi opuszczenie słów od wyrazu „władza do polowania“

Po przemówieniu sprawozdawcy, który przyjmuje poprawkę p. Gniewosza, a oświadcza się przeciw poprawce p. Romańczuka, Izba uchwała §. 3. zgodnie z wnioskiem komisji i poprawką p. Gniewosza.

Sprawozdawca czyta §. 4.: Karta ma być opatrzoną stemplem na 50 a względnie na 15 ct. i podlega taksie 8 zł. od osoby i karty, płatnej do kasy nrzędu podatkowego dotyczącej Władzy politycznej na rzecz kasy Wydziału krajowego.

Przemawia p. Gniewosz i wnosi przedsięwzięcie rozprawy nad §§. 4. i 6. równocześnie.

Izba zgadza się na wniosek p. Gniewosza.

Sprawozdawca czyta §. 6.: Opłacie taksy za karty myśliwskie nie podlegają:

a) Straż łowiecka zaprzysiężona oraz straż polna i leśna, o ile także dla dozoru polowania będzie zaprzysiężoną.

b) Uczniowie szkół leśnych na czas ćwiczeń łowieckich na przestrzeniach ku temu przeznaczonych.

c) Dozorey trzód bydła na pastwiskach, równie jak właściciele gruntów w tej części kraju, gdzie zachodzi potrzeba ochrony od drapieżnych zwierząt.

d) Uczestnicy obław dla wytępienia szkodliwych zwierząt z urzędu zarządzanych.

Osobom wymienionym pod a) b) c) d) wydawane będą w miejsce kart myśliwskich certyfikaty, ograniczone co do celu, czasu i przestrzeni, stosownie do udowodnionej w każdym wypadku potrzeby.

P. Gniewosz wnosi do §. 6. następującą dostatecznie popartą poprawkę jako punkt a):

a) Właściciele nieruchomości, do których przywiązane jest prawo polowania, o ile takowi do wykonania tegoż są uprawnieni. (b) c) d) zostaje, tylko się przesuną niżej).

P. hr. Borkowski wnosi zaś do tego paragrafu następującą dostatecznie popartą poprawkę:

Oplacie taksy za karty myśliwskie nie podlegają:

a) Właściciele nieruchomości uprawnieni do polowania ze swymi domownikami w granicach swej gminy katastralnej. (Straż łowiecka zaprzysiężona, oraz straż polna i leśna, o ile także dla dozoru polowania zaprzysiężona będzie).

Na wniosek p. St. hr. Badeniego uchwała Izba zamknięcie dyskusji.

P. Romańczuk wnosi następujący dostatecznie poparty dodatek do §. 6. alinea c) — po słowie *zwierząt* dodać „*lub od dzików*“.

Przemawia p. Romer i wnosi do §. 4. następującą dostatecznie popartą poprawkę: zamiast „*podlega taksie 8 zł.*“ ma być „*podlega taksie 4 zł.*“

P. Romanowicz zaś wnosi (dostatecznie popartą) następującą poprawkę stylistyczną do §. 4.: zamiast „*na rzecz kasy Wydziału krajowego*“ — „*na rzecz funduszu krajowego*“.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż do głosu za wnioskiem komisji zapisani pp.: Chamiec, Henzel, Abrahamowicz i Romer, przeciw wnioskowi zaś p. Romańczuk, i wzywa Izbę do wyboru mówców generalnych.

Przemawia p. Abrahamowicz jako mowca generalny za wnioskiem komisji.

Następnie przemawia p. Romańczuk przeciw wnioskowi komisji.

Po przemówieniu sprawozdawcy, p. Żurowskiego, który wnosi odesłanie §§. 4. i 6. napowrót do komisji, wreszcie pp. Gniewosza, Abrahamowicza, Badeniego St., Koziembrodzkiego Szczyńskiego i E. Wolańskiego — pod względem formalnym, Izba nie popiera wniosku odraczającego p. Żurowskiego i w głosowaniu uchwała cały §. 6. w brzmieniu proponowanym przez komisję, odrzuca zaś poprawki pp. Gniewosza, Borkowskiego i Romańczuka.

Sprawozdawca czyta powtórnie §. 4: Każda karta ma być opatrzoną stemplem na 50 a względnie na 15 centów i podlega taksie 8 zł. od osoby i karty, płatnej do kasy urzędu podatkowego dotyczącej Władzy politycznej na rzecz kasy Wydziału krajowego.

P. Gniewosz wnosi niżenie kwoty z 8 zł. na 2 zł.

Marszałek objaśnia p. Gniewosza o niedopuszczalności tego wniosku — i poddaje pod głosowanie postawiony przy dyskusji nad §. 6. wniosek p. Romera co do niżenia kwoty 8 zł. na 4 zł.

Izba w głosowaniu odrzuca wniosek p. Romera i uchwała §. 4. zgodnie z wnioskiem komisji i poprawką stylistyczną p. Romanowicza.

Sprawozdawca czyta §. 5.: Właściciele chartów i psów gończych opłacają od nich taksę po 10 zł. od każdej sztuki i otrzymają odpowiednie karty, co do których postanowienia w tej ustawie zawarte znajdują także swoje zastosowanie.

Przemawia p. Borkowski i wnosi wykreślenie wyrazów „*psów gończych*“.

Przemawia p. hr. Artur Potocki i popiera poprawkę p. Borkowskiego.

P. Gnoiński Jan wnosi następującą poprawkę: Właściciele chartów, psów gończych i *wyślów* opłacają od nich takse po 10 zł od każdej sztuki i otrzymają odpowiednie karty, co do których postanowienia w tej ustawie zawarte znajdują także swoje zastosowanie.

Na wniosek p. Madejskiego uchwała Izba zamknięcie rozprawy.

Przemawia p. ks. Siczynski i proponuje dodanie wyrazu po słowie „chartów“ i „*bigłów*“.

Po przemówieniu sprawozdawcy, który przyjmuje poprawkę p. hr. Borkowskiego, Izba w głosowaniu uchwała §. 5. zgodnie z wnioskiem komisji i poprawką p. hr. Borkowskiego i odrzuca poprawki pp. Gnoińskiego i ks. Siczynskiego.

Sprawozdawca czyta §. 7.: Do bezpośredniego dozoru i do doniesienia o przekroczeniach tej ustawy uprawnionym jest właściciel lub dzierżawca polowania, a obowiązani są: c. k. żandarmerya, organa bezpieczeństwa publicznego, oraz służba straży do dozoru polowania zaprzysięgła.

P. Zuker wnosi poprawkę stylistyczną, mianowicie w 3-im wierszu poprawić wyraz „*obowiązani*“ na *obowiązane*.

Po przemówieniu sprawozdawcy Izba uchwała §. 7. zgodnie z wnioskiem komisji i poprawką stylistyczną p. Zakra.

Sprawozdawca czyta §. 8: Udzielania kart myśliwskich i certyfikatów odmówić należy:

A) Osobom nie mogącym się wykazać własnym uprawnieniem lub pozwoleniem uprawnionych do wykonania polowania.

B) Młodzieńcom, wyjąwszy jeżeli w ich imieniu ojciec lub opiekun, albo też dla uczniów szkół leśnych zawiadowca szkoły podanie wniosku.

C) Osobom nie mogącym się wykazać kartką na broń (Waffenpassem)

D) Chorym na umysł, nałogowym pijakom i notorycznie znanym kłusownikom.

E) Na przeciąg lat pięciu, od upływu czasu odbytej kary, osobom, które się dopuściły zbrodni przeciw bezpieczeństwu życia lub własności, albo też czynu karygodnego przeciw bezpieczeństwu życia z powodu nieostrożnego obchodzenia się z bronią palną (§. 335 ust. karnej).

F) Na przeciąg lat trzech osobom karanym za rozmyślne przekroczenie postanowień ustawy o ochronie zwierzyny, lub za przekroczenia niniejszej ustawy.

Karta myśliwska lub certyfikat mają być bez zwrotu taksy odebrane i nieważnione, jeżeli po ich wydaniu zajdzie lub dojdzie do wiadomości Władzy jedna z przyczyn wykluczenia pod A) B) C) D) E) F) wymienionych

P. Gniewosz wnosi następujące poprawki (dostatecznie poparte): osobom niemającym własnego uprawnienia lub niemogącym się wykazać pozwoleniem uprawnionych do wykonania polowania — opuścić słowa „lub za przekroczenia niniejszej ustawy“.

Po przemówieniu sprawozdawcy, który przyjmuje poprawkę p. Gniewosza do §. 8. ustęp A), Izba w głosowaniu uchwała §. 8. następ A) zgodnie z wnioskiem komisji i poprawką p. Gniewosza, zaś ustępy B, C, D, E, F, zgodnie z wnioskiem komisji, uchylając poprawkę p. Gniewosza do ustępu F.

Sprawozdawca czyta §. 9.: Oprócz utraty karty bez zwrotu taksy podpada grzywnie od 5 do 50 zł. ktokolwiek:

1) używa karty myśliwskiej lub certyfikatu nie na jego imię wystawionego, albo kto udziela do użytku swojej karty lub certyfikatu innym osobom;

2) kto bez posiadania karty myśliwskiej lub certyfikatu poluje, albo przy wykonaniu polowania bez karty lub certyfikatu przydybanym zostanie;

3) ktokolwiek bez wykazania się pozwoleniem właściciela lub dzierżawcy polowania po za obrębem domowego obejścia przydybanym będzie z bronią myśliwską na przestrzeni, na której tym uprawnionym służy prawo polowania, jeżeli się nie znajduje w podróży, na drodze lub ścieżce do użytku publicznego oddanej;

4) kto się dopuści przekroczenia postanowień w tej ustawie zawartych.

Grzywna zamienioną być może na karę aresztu w razie udowodnionej niemożności opłaty, w stosunku jednego dnia aresztu za każde 5 zł. grzywny.

Izba uchwała §. 9. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta §. 10: Wpłaty taks wpływają do kasy Wydziału krajowego na rzecz funduszu krajowego.

Grzywny w miarę wpłat przypadają w jednej połowie jako nagroda dla organów do dozoru w §. 7. powołanych za każde doniesienie o przekroczeniu ustawy, w drugiej połowie dla funduszu ubogich tej gminy, w której przekroczenie miało miejsce.

Przemawia p. Zucker i wnosi następującą dostatecznie popartą poprawkę w miejsce ustępu 2:

Wysoki Sejm raczy uchwalić §. 10. w osnowie następującej:

Grzywny przypadają dla funduszu ubogich tej gminy, w której przekroczenie miało miejsce gdyby zaś wymiar grzywny nastąpił wskutek doniesienia jednego z organów do dozoru w myśl §. 7. obowiązanych, przypadnie połowa uiszczonej grzywny donoszącemu.

Po przemówieniu sprawozdawcy, który prostuje wyraz „*powołanych*“ (w wierszu 2 ustępu 2) na „*obowiązanych*“, Izba w głosowaniu przyjmuje poprawkę p. Zuckra w miejsce ustępu 2 wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta §. 11: Dochodzenie i ukaranie przekroczeń przeciw postanowieniom tej ustawy wykonują te Władze polityczne, w których okręgu karygodny czyn miał miejsce. Przeciw orzeczeniom 1szej instancyi służy prawo odwołania się do c. k. Namiestnictwa, a w dalszym biegu do instancyi ministeryalnej. Przeciw dwóm równobrzmiącym orzeczeniom dalsze odwołanie się nie ma miejsca.

Zadawnienie przekroczeń następuje po upływie trzech miesięcy od dnia popełnionego przekroczenia, jeżeli w ciągu tego czasu przekraczający do odpowiedzialności nie został pociągniętym.

Izba uchwała § 11. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta §. 12: Karty myśliwskie wydane będą według wzoru A., certyfikaty według wzoru B. Karty uprawniające do trzymania psów według wzoru C. i zawierać mają na odwrotnej stronie tabelarnie ułożony wykaz czasu, w którym poszczególne rodzaje zwierzyny podlegają ochronie w moc ustawy z 30. Stycznia 1875. r.

Sprawozdawca podnosi, iż we wzorze C) karty powołanej w tym paragrafie należy stosownie do uchwały przy §. 5. wykreślić słowa „*i psów gończych*“ tudzież umieścić obok tego wzoru stronę odwrotną karty dla właścicieli chartów, jak przy wzorach A) i B).

Izba uchwała §. 12. zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta §. 13: Ustawa wchodzi w wykonanie w 30 dni po jej ogłoszeniu w dzienniku ustaw krajowych.

Przemawia p. Henzel i wnosi następującą dostatecznie popartą poprawkę w miejsce §. 13.: Ustawa wchodzi w wykonanie z dniem pierwszym Stycznia po jej ogłoszeniu w dzienniku ustaw krajowych.

Po przemówieniu sprawozdawcy, Izba w głosowaniu uchwała §. 13. według poprawki p. Henzla w miejsce wniosku komisji.

Sprawozdawca czyta §. 14. tytuł i wstęp. Moim Ministrom spraw wewnętrznych i rolnictwa polecam wykonanie tej ustawy.

U s t a w a

z dnia . . . dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o wprowadzeniu kart i certyfikatów myśliwskich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam:

Wzór A.

Karta myśliwska

ważna w Królestwie Galicyi i Lodomerji z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.

Dla
zamieszkałego w

Ważna na przeciąg czasu

od do 31. Grudnia

(M. p.)

C. k. Starostwo.
Magistrat.

Taksa 8 zł. zapłacona do kasy

(Strona odwrotna).

Wzór B.

**Certyfikat bezpłatny na broń
myśliwską.**

C. k. Starostwo w

Magistrat w udziela

..... mieszkającemu w

..... w celu

na czas

(L. S.)

C. k. Starostwo.
Magistrat.

(Strona odwrotna).

Czas ochrony zwierzyny według ustawy
z dnia 30. Stycznia 1875.

Czas ochrony zwierzyny według ustawy
z dnia 30. Stycznia 1875.

Wzór C.

Karta dla właścicieli chartów.

Dla mieszkającego

w upoważniająca do trzymania

sztuk chartów, ważna na przeciąg czasu od

..... do 31. Grudnia

(L. S.)

C. k. Starostwo.

Taksa po 10 zł od sztuki — razem zapłacona. Magistrat.

Strona odwrotna jak przy wzorze A.

Izba uchwała §. 14. oraz tytuł i wstęp zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy.

Marszałek oświadcza, iż z powodu uchwalonych poprawek w projekcie ustawy Izba przystąpić może do trzeciego czytania projektu ustawy dopiero po uskutecznieniu takowych przez komisję.

Posel Ochrymowicz ogłasza wynik skrutynium wyboru zastępców członków Rady nadzorczej Banku krajowego.

Głosujących 77.

Wybrani: Karol Kiselka 76 głosami.

Józef Pieńczykowski 75 głosami.

Z porządku dziennego następuje drugie czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o wniosku posła Romańczuka, w sprawie języka wykładowego w szkołach ludowych i średnich.

Sprawozdawca większości komisji poseł Wojciech Dzieduszycki.

Sprawozdawca I. mniejszości komisji poseł Zoll.

Sprawozdawca II. mniejszości komisji poseł Czerkawski.

Sprawozdawca większości komisji szkolnej poseł hr. W. Dzieduszycki uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek komisji:

I.

U s t a w a

z dnia . . . zmieniająca niektóre postanowienia ustawy krajowej z dnia 22. Czerwca 1867. (Dz. ust. kr. z r. 1867. Cz. V. l. 13) o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

§. 1.

W ustawie krajowej z dnia 22. Czerwca 1867. r. (Dz. ust. kr. z roku 1867. Cz. V. l. 13.) o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem ma być umieszczone jako nowe, po artykule II., postanowienie następujące:

Art. II. a.

Jeżeli w jakiej miejscowości o mieszanej ludności, używającej w części polskiego a w części ruskiego języka jako towarzyskiego, ludność, której język nie jest wykładowym językiem w żadnej z miejscowych szkół ludowych, stanowi co najmniej czwartą część ogółu jej mieszkańców, w miejscowościach zaś z ludnością wyżej 12.000 dusz sięga do 3.000 dusz, a znajduje się tam dwie lub więcej szkół ludowych dla dzieci jednej płci, to przynajmniej w jednej szkole, a w razie, jeżeli istniejąca jedna tylko szkoła posiada klasy o współrzędnych oddziałach, to w nowoutworzonych tego rodzaju oddziałach językiem wykładowym winien być język tej drugiej części ludności. o ile z dochodzenia w myśl art. 4., 10. i 11. ustawy krajowej z dnia 2. Maja 1873. (Dz. u. k. l. 250) o zakładaniu szkół ludowych przedsięwziętego, i w skutku zapisów do szkoły (art. 1. wyżej przytoczonej ustawy) się okaże, że w tej gminie przebywa dostateczna ilość rodziców, którzy pragną swe dzieci w wieku obowiązującym do szkoły będące posyłać do takiej szkoły lub takich oddziałów.

§. 2.

Poruczam wykonanie niniejszej ustawy Mojemu Ministrowi oświecenia.

II.

U s t a w a

z dnia . . . zmieniająca postanowienia Art. V. alinei c) ustawy krajowej z dnia 22. Czerwca 1867. r. (Dz. ust. kr. z r. 1867. Cz. V. l. 13.) o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

§. 1.

Art. V. lit. c) ustawy krajowej z dnia 22. Czerwca 1867. r. (Dz. ust. kr. z r. 1867. Cz. V.) o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem przestaje obowiązywać i ma odtąd opiewać jak następuje:

Art. V. c). W szkołach średnich lub ich oddziałach z językiem wykładowym ruskim nauka języka polskiego, a w szkołach średnich lub ich oddziałach z językiem wykładowym polskim nauka języka ruskiego, jest względnym obowiązkiem w tem znaczeniu, iż na wyraźne żądanie rodziców uwolnić należy każdego ucznia od pobierania nauki drugiego języka krajowego nie będącego dla niego językiem wykładowym.

§. 2.

Poruczam wykonanie niniejszej ustawy Mojemu Ministrowi oświecenia.

III.

„Wzywa się Wysoki Rząd, aby zaprowadził wykłady w języku ruskim w oddziałach równoległych czterech pierwszych klas gimnazjum w Przemyślu“.

IV.

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby rozważył w porozumieniu z Radą szkolną krajową, o ileby można w myśl wniosku podanego przez posła Małeckiego na dniu 2. Stycznia 1886. stopniowo zaprowadzać w niektórych szkołach średnich wschodniej części kraju naszego wykłady niektórych przedmiotów wyłącznie w języku ruskim dla wszystkich uczniów zarówno obowiązujące, i aby poczynił Sejmowi odpowiednie w tej mierze wnioski“.

W tej samej sprawie zgłoszono w komisji dwa wnioski mniejszości, które do niniejszego sprawozdania dołączono.

Niniejszem sprawozdaniem załatwiono petycyę Rusinów miasta Kałusza pod l. 684 S. 541 p. i Rusinów miasta Stryja pod l. 683 S. 540 p.

Następnie sprawozdawca I. mniejszości komisji p. Zoll czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby w gminach miejskich, w których, nie licząc osobnych szkół żeńskich, jest dwie lub więcej szkół ludowych publicznych, a w których najmniej 3.000 ludności używa języka ruskiego, względnie polskiego jako towarzyskiego, nie będącego jednak języ-

kiem wykładowym w owych szkołach ludowych, podjął potrzebne rokowania i przeprowadził urządzenie szkoły ludowej z tymże językiem wykładowym, jeżeli tylko z dochodzenia przedsięwziętego w myśl art. 4. 10. i 11. ustawy krajowej z dnia 2. Maja 1873. (Dz. ust. kr. I. 250) okaże się, że w gminach tych przebywa dostateczna ilość rodziców, pragnących dzieci swe posyłać do takiej szkoły.

Nareszcie sprawozdawca II. mniejszości komisji poseł Czerkawski prostuje omyłki stylistyczne i czyta:

Wniosek mniejszości.

W miejsce proponowanej przez większość komisji edukacyjnej pod 3. rezolucyi, żądającej utworzenia czterech niższych klas równorzędnych z językiem wykładowym ruskim w gimnazjum przemyskim, podpisani wnoszą zmianę Artykułu V. lit. b) ustawy krajowej z dnia 22. Czerwca 1867. r. (Dz. ust. kr. z r. 1867. Cz. V. N. 13.) o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskim jako poprawkę do ustawy pod 2. w następującej osnowie:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Art. V.

b) W klasach wszystkich szkół średnich, które z powodu przepelnienia wymagać będą rozdzielenia na współrzędne oddziały, mają być osobne oddziały (klasy równoległe czyli paralelne) urządzone na podstawie drugiego języka krajowego (polskiego lub ruskiego) jako wykładowego, skoro rodzice co najmniej 25 uczniów klasy przeznaczonej do rozdzielenia tego zażądają i swoich synów do powstającego na tej podstawie nowego oddziału zapiszą. Postępując do klas wyższych uczniowie ci mają znaleźć sposobność w zakładzie pobierać w podobnych oddziałach w tym samym języku wykładowym naukę, dopóki liczba uczęszczających do ich oddziału nie zejdzie poniżej 20, lub w ogóle nie ustanie potrzeba utrzymywania współrzędnego w odpowiedniej klasie oddziału.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną i oznajmia, że do głosu zapisani są pp. książe A. Sapieha, E. Wolański, Pilat i Romańczuk.

Przemawia poseł ks. A. Sapieha i wnosi w miejsce Artykułu II. a) projektu ustawy I. następującą poprawkę:

Jeżeli w jakiej gminie o mieszanej ludności, używającej w części polskiego i w części ruskiego języka jako towarzyskiego, znajduje się dwie albo więcej szkół ludowych, nie licząc osobnych szkół żeńskich, albo jeżeli istniejąca jedna tylko szkoła ludowa posiada klasę o współrzędnych oddziałach, wytworzone będą w jednej szkole oddziały z językiem wykładowym tej części ludności, której język dotąd nie jest wykładowym w żadnej z miejscowych szkół ludowych męzkich, o ile z dochodzenia w myśl art. 4. 10. 11. ust. kr. z 2. Maja 1873. (Dz. ust. kr. I. 250) przedsięwziętego i w skutek zapisów do szkoły okaże się, że w tej gminie przebywa dostateczna (art. 1. wyż przytoczonej ustawy) ilość dzieci w wieku obowiązującym do szkoły będących, które z woli rodziców miały by uczęszczać do takich oddziałów.

Zaś w miejsce proponowanej przez większość komisji szkolnej rezolucyi III. zapowiada rezolucyę następującą:

Rezolucya III.

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał, gdzie i o ile w myśl Art. IV., V. i VII., ustawy szkolnej z 22 Czerwca 1867 okazuje się potrzeba zaprowadzenia w istniejących szkołach śre-

dnich oddziałów równoległych z językiem wykładowym ruskim i aby na najbliższej sesji sejmowej odpowiednie wnioski przedłożone były Sejmowi.

Izba popiera dostatecznie powyższe wnioski p. ks. Adama Sapiehy.

Przemawia p. E. Wolański.

Podczas przemówienia p. E. Wolańskiego przewodnictwo obejmuje Zastępca Marszałka krajowego.

Przemawiają następnie pp. Pilat i Romańczuk.

Podczas przemówienia p. Romańczuka Marszałek odbiera przewodnictwo napowrót.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy.

Marszałek oznajmia, że do głosu zapisani są pp.: hr. Golejewski, Merunowicz, Rozwadowski Tomisław, za wnioskami, zaś p. Antoniewicz przeciw wnioskowi komisji szkolnej i wzywa do wyboru mówców generalnych.

Przemawia p. hr. Golejewski jako mówca generalny za wnioskami komisji; p. J. E. hr. Alfred Potocki wnosi zawieszenie posiedzenia. Po objaśnieniu Marszałka przemawia p. Antoniewicz przeciw wnioskowi komisji.

Sprawozdawca większości jako też obaj sprawozdawcy mniejszości komisji szkolnej zrzekają się głosu.

Marszałek zawiesza o godzinie 4 i pół po południu dalszy ciąg posiedzenia do godziny 7-ej wieczór.

Ciąg dalszy 24. posiedzenia

z dnia 19. Stycznia 1886.

Początek o godz. 7. min. 25. wieczór.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i podejmuje posiedzenie na nowo.

Przystąpiono do rozpraw szczegółowych nad wnioskami komisji szkolnej.

Po objaśnieniu Marszałka, Izba zgadza się na wzięcie za podstawę obrad wniosków większości komisji szkolnej.

Sprawozdawca p. W. Dzieduszycki czyta projekt ustawy I. §. 1. Art. IIa.

Przemawia p. Zoll, jako sprawozdawca mniejszości komisji.

Następnie przemawia Dr. Rittner, jako komisarz rządowy.

Na wniosek p. Chrzanowskiego uchwała Izba zamknięcie dyskusji.

Przemawia p. ks. Szczyński, który wnosi opuszczenie ograniczeń od słów: „o ile z dochożenia“ aż do końca Artykułu IIgo.

Następnie przemawiają pp. ks. Adam Sapieha, który wnosi przejście do porządku dziennego nad wnioskiem mniejszości kom. szkolnej, dalej przemawiają pp. Zoll i W. Dzieduszycki.

Przemawia p. Romańczuk dla sprostowania faktu.

Po uwadze Marszałka, że przemówienie p. Romańczuka nie jest sprostowaniem faktu, przemawia jeszcze co do formalnego traktowania p. JE. hr. Alfred Potocki.

Marszałek oznajmia, iż zamierza poddać pod głosowanie najpierw wniosek mniejszości komisji szkolnej, następnie wniosek ks. A. Sapiehy do ust. I. art. II. a) — a nareszcie wniosek większości komisji szkolnej.

P. JE. hr. Alfred Potocki proponuje następujący porządek głosowania. Najpierw nad wnioskiem ks. A. Sapiehy, następnie nad wnioskiem większości, a nareszcie nad wnioskiem mniejszości komisji szkolnej.

W tej sprawie formalnego traktowania przemawiają pp. Zoll i Romanowicz.

Marszałek odnosi się do Izby z zapytaniem co do porządku głosowania.

Izba oświadcza się 61. głosami przeciw 57 za porządkiem głosowania proponowanym przez p. JE. hr. Alfreda Potockiego; odrzuca w głosowaniu wniosek p. ks. A. Sapiehy, jakoteż proponowane opuszczenie ograniczenia przez p. ks. Siczynskiego, i uchwała cały §. 1. Art II^a zgodnie z wnioskiem większości komisji szkolnej.

Sprawozdawca p. W. Dzieduszycki czyta §. 2. tytuł i wstęp.

Izba uchwała §. 2. oraz tytuł i wstęp zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy, a uchwalwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, przyjmuje Izba 64 głosami przeciw 53 całą ustawę I w 3-iem czytaniu w brzmieniu następującem:

I.

U s t a w a

z dnia zmieniająca niektóre postanowienia ustawy krajowej z dnia 22. Czerwca 1867 r. (Dz. ust. kr. z r. 1867. Cz. V. l. 13) o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

§. 1.

W ustawie krajowej z dnia 22. Czerwca 1867. r. (Dz. ust. k. z r. 1867 Cz. V. l. 13.) o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ma być unieszczone, jako nowe, po Artykule II. postanowienie następujące:

Art. II. a.

Jeżeli w jakiej miejscowości o mieszanej ludności, używającej w części polskiego a w części ruskiego języka jako towarzyskiego, ludność, której język nie jest wykładowym językiem w żadnej z miejscowych szkół ludowych, stanowi co najmniej czwartą część ogółu jej mieszkańców, w miejscowościach zaś z ludnością wyżej 12 000 dusz, sięga do 3.000 dusz, a znajduje się tam dwie lub więcej szkół ludowych dla dzieci jednej płci, to przynajmniej w jednej szkole, a w razie, jeżeli istniejąca jedna tylko szkoła posiada klasy o współrzędnych oddziałach, to w nowo utworzonych tego rodzaju oddziałach językiem wykładowym winien być język tej drugiej części ludności, o ile z dochodzenia w myśl art. 4., 10. i 11. ustawy krajowej z dnia 2. Maja 1873. (Dz. u. k. L. 250) o zakładaniu szkół ludowych przedsięwziętego, i w skutku zapisów do szkoły (art. I. wyżej przytoczonej ustawy) się okaże, że w tej gminie przebywa dostateczna ilość rodziców, którzy pragną swe dzieci w wieku obowiązany do szkoły będące posyłać do takiej szkoły lub takich oddziałów.

§. 2.

Poruczam wykonanie niniejszej ustawy Mojemu Ministrowi oświecenia.

Sprawozdawca p. hr. W. Dzieduszycki czyta projekt ustawy (II.)

Przemawia p. Czerkawski i wnosi, by dyskusya specjalna odbywała się równocześnie nad

§. 1. i rezolucją (III). Po objaśnieniu Marszałka, p. Czerkawski przemawia dalej.

Podczas przemówienia p. Czerkawskiego przewodnictwo obejmuje Zastępca Marszałka krajowego.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy.

Zastępca Marszałka oznajmia, że do głosu zapisani są pp. Merunowicz, E. Wolański, ks. A. Sapięha przeciw wnioskowi komisji, zaś pp. Romańczuk i Antoniewicz za wnioskami komisji, i wzywa do wyboru mowców generalnych.

Przemawia p. Antoniewicz jako mowca generalny za wnioskiem komisji i wnosi opuszczenie w rezolucji (III) wyrazów „czterech pierwszych“.

Następnie przemawia p. E. Wolański jako mowca generalny przeciw wnioskowi komisji i stawia następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad wnioskiem większości komisji i nad wnioskiem mniejszości Art. Vb, przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Podczas przemówienia p. E. Wolańskiego, Marszałek odbiera przewodnictwo napowrót.

Sprawozdawca mniejszości komisji szkolnej p. Czerkawski zrzeka się głosu

Przemawia sprawozdawca większości komisji szkolnej p. hr. W. Dzieduszycki.

Po przemówieniu p. JE. hr. Alfreda Potockiego pod względem formalnym Marszałek objaśnia, że nad wnioskiem p. E. Wolańskiego zarządzi 2-krotne głosowanie i poddaje najpierw pod głosowanie wniosek przejścia do porządku dziennego nad wnioskiem p. Czerkawskiego (II: mniejszości komisji).

Izba uchwała przejście do porządku dziennego nad wnioskiem p. Czerkawskiego.

Następnie poddaje Marszałek wniosek przejścia do porządku dziennego nad wnioskiem większości komisji szkolnej (ustawa II).

Izba odrzuca wniosek przejścia do porządku dziennego.

Na wniosek p. Onyszkiewicza, Marszałek zgadza się na wotowanie nad wnioskiem p. ks. A. Sapięhy, postawionym w miejsce rezolucji (III), przy głosowaniu nad tą rezolucją w brzmieniu proponowanym przez komisję szkolną.

Sprawozdawca p. hr. W. Dzieduszycki czyta §. 1. projektu ustawy (II).

Izba uchwała §. 1. zgodnie z wnioskiem komisji szkolnej.

Sprawozdawca czyta §. 2. tytuł i wstęp.

Izba uchwała §. 2. oraz tytuł i wstęp projektu ustawy zgodnie z wnioskiem komisji bez rozprawy, a uchwalwszy następnie na wniosek p. Małeckiego przystąpić do trzeciego czytania, przyjmuje cały projekt ustawy w 3-cim czytaniu w brzmieniu następującem:

II.

U s t a w a

z dnia zmieniająca postanowienia Art. V. alinei c) ustawy krajowej z dnia 22. Czerwca 1867 r. (Dz. ust. k. z r. 1867. Cz. V. l. 13.) o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam, co następuje:

§. 1.

Art. V. lit. c) ustawy krajowej z dnia 22. Czerwca 1867 r. (Dz. ust. k. z r. 1867. Cz. V.) o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim przestaje obowiązywać, i ma odtąd opiewać jak następuje:

Art. V. c). W szkołach średnich lub ich oddziałach z językiem wykładowym ruskim nauka języka polskiego. a w szkołach średnich lub ich oddziałach z językiem wykładowym polskim nauka języka ruskiego jest względny obowiązkiem w tem znaczeniu, iż na wyraźne żądanie rodziców

uwolnić należy każdego ucznia od pobierania nauki drugiego języka krajowego, nie będącego dla niego językiem wykładowym.

§. 2.

Poruczam wykonanie niniejszej ustawy Mojemu Ministrowi oświecenia.

Sprawozdawca czyta następującą rezolucję :

III.

Wzywa się Wys. Rząd, aby zaprowadził wykłady w języku ruskim w oddziałach równoległych czterech pierwszych klas gimnazjum w Przemyślu.

Marszałek poddaje pod głosowanie wniosek p. ks. A. Sapiehy w miejsce tej rezolucyi.

Izba w głosowaniu uchyla wniosek p. ks. A. Sapiehy.

Następnie poddaje Marszałek pod głosowanie wniosek p. Antoniewicza co do opuszczenia w rezolucyi wyrazów „czterech pierwszych“.

Izba uchyla wniosek p. Antoniewicza.

Nareszcie poddaje Marszałek pod głosowanie rezolucję (III) podług wniosku komisji.

Izba odrzuca 67 głosami przeciw 49 rezolucję proponowaną przez komisję.

Sprawozdawca czyta rezolucję (IV) w brzmieniu następującem :

IV.

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby rozważył w porozumieniu z Radą szkolną krajową, o ileby można w myśl wniosku podanego przez posła Małeckiego na dniu 2. Stycznia 1886. stopniowo zaprowadzać w niektórych szkołach średnich wschodniej części kraju naszego wykłady niektórych przedmiotów wyłącznie w języku ruskim, dla wszystkich uczniów zarówno obowiązujące, i aby poczynił Sejmowi odpowiednie w tej mierze wnioski“.

Niniejszem sprawozdaniem załatwiono petycje Rusinów m. Kałusza pod L. 684 s. 541 i Rusinów m. Stryja pod L. 683 s. 540 p.

P. Małecki wnosi dodanie w pierwszej alinei po słowach „aby poczynił Sejmowi“ wyrazów „na najbliższej sesyi“.

Izba w głosowaniu uchwała rezolucją (IV) zgodnie z wnioskiem komisji i dodatkiem p. Małeckiego.

W końcu przyjmuje Izba wniosek o załatwieniu niniejszą uchwałą petycji do l. s. 683 i 684.

Dla spóźnionej pory Marszałek zamyka posiedzenie i naznacza następne na dzień 20. Stycznia 1886. godz. 11. przed południem z następującym porządkiem dziennym :

Porządek dzienny 25. posiedzenia, III. sesyi, V. peryodu Sejmu galicyjskiego, które odbędzie się we Środę dnia 20. Stycznia 1886 o godzinie 11. przed południem.

1. Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie użycia pozostałości krajowego funduszu zapomogowego dla powodzi z roku 1884. na nagłe budowle ochronne na rzekach, tudzież na roboty przygotowawcze dla nowych przedsięwzięciw melioracyjnych.

Sprawozdawca poseł Rybicki.

2. Trzecie czytanie ustawy o kartach myśliwskich.

Sprawozdawca poseł Kozłowski.

3. Drugie czytanie wniosków Wydziału krajowego w przedmiocie wpływu nieograniczonej wolności dzielenia posiadłości tabularnych na wybory z kurji gmin wiejskich do Sejmu i Rady powiatowej, tudzież na ustrój obszarów dworskich.

Sprawozdawca poseł Fruchtmann.

4. Drugie czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o popieraniu przedsięwzięciw melioracyjnych.

Sprawozdawca poseł Rybicki.

5. Drugie czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciu rachunku funduszu propinacyjnego za rok 1884.

Sprawozdawca poseł Skałkowski.

6. Drugie czytanie przedłożenia Wydziału krajowego o zamknięciu rachunku fundacyi śp. Stanisława hr. Skarbka za rok 1883.

Sprawozdawca poseł Skałkowski.

7. Drugie czytanie przedłożenia rządowego o preliminarzach funduszków indemnizacyjnych na rok 1886.

Sprawozdawca poseł Chrzanowski.

8. Drugie czytanie wniosku posła Romanowicza w przedmiocie dostawy żywności dla c. k. armii w kraju konsystującej jakoteż innych potrzeb c. k. armii, wchodzących w zakres rękodzielnictwa krajowego.

Sprawozdawca poseł Wierzbicki.

9. Drugie czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycji gminy miasta Podgórze o udzielenie jej pożyczki w kwocie 30.000 zł. w. a. w obligacjach komunalnych Banku krajowego.

Sprawozdawca większości komisji poseł Zuker.

Sprawozdawca mniejszości komisji poseł Łubiński.

10. Drugie czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wykonywania statutu organizacyjnego kolei państwowych tudzież zastosowywania taryf na tychże kolejach.

Sprawozdawca poseł Jan Stadnicki.

11. Sprawozdanie komisji górniczej o petycji krajowego Towarzystwa dla opieki i rozwoju górnictwa i przemysłu naftowego w Galicyi w przedmiocie importu falszykatów naftowych i wykonywania poboru i kontroli podatku spożywczego.

Sprawozdawca poseł Skrzyński.

12. Sprawozdanie komisji kolejowej o petycji Wydziału powiatowego w Horodence w sprawie budowy kolei Horodenka-Sniatyn-Zaleszczyki

Sprawozdawca poseł Struszkiewicz.

13. Sprawozdanie komisji administracyjnej o petycji Wydziału powiatowego Buczackiego i wielu innych względem zastosowania ces. rozporządzenia z d. 20. Kwietnia 1854. dla utrzymania urzędowej powagi władz autonomicznych.

Sprawozdawca poseł Max.

14. Sprawozdanie komisji petycyjnej o podaniu „Gremium chrześcijańskich kupców i przemysłowców we Lwowie” w przedmiocie utworzenia wydziału handlowego przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie.

Sprawozdawca poseł Merunowicz.

15. Sprawozdanie komisji petycyjnej o petycji kilku właścicieli dóbr tudzież gmin wiejskich Marcinkowice, Klęczany, Chomranice powiatu Nowosądeckiego, o przyspieszenie wypłat należności za grunta pod budowę kolei transwersalnej zajęte.

Sprawozdawca poseł Zborowski.

16. Sprawozdanie komisji petycyjnej o petycyach obciążających budżet, a mianowicie :

a) o petycji pogorzalców wsi Żukowa o zapomogę.

Sprawozdawca poseł Pławicki.

b) o petycji pogorzalców wsi Żółtaniec o zapomogę.

Sprawozdawca poseł Antoniewicz.

17. Sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciu rachunków za rok 1884. funduszu krajowego, oraz funduszy uposażonych ze skarbu krajowego lub budżetem objętych (drugie czytanie).

Sprawozdawca poseł Goldman.

18. Sprawozdanie komisji budżetowej o budżecie krajowym na rok 1886. (drugie czytanie).

Sprawozdawca poseł Smarzewski.

Sprawozdawcy pojedynczych działów: pp. Chrzanowski, Potocki Artur, Hausner, Goldman, Stadnicki Stanisław, Sapięha Władysław, Madejski, Badeni Stanisław, Badeni Kazimierz, Jędrzejowicz Stanisław, Stadnicki Jan, Skalkowski, Abrahamowicz, Scipio, Bobrzyński.

Koniec posiedzenia o godzinie 10. m. 30. w nocy.

Marszałek krajowy :

Dr. Zyblikiewicz w. r.

Sekretarze :

Badeni w. r.

Jędrzejowicz w. r.

Spis petycyj

wniesionych po dzień 19. Stycznia 1886. roku.

930. Spadkobiercy Feliksa Grzębskiego, pp. Kaszewkę, w sprawie regulacji rzeki Czeremosza.
 931. Rada miasta Lwowa, pp. Romanowicza, w sprawie regulacji Pełtwi.
 932. Józef Górka Gorczyński, właściciel Nowych Dworów, pp. Langiego, o odszkodowanie za szkody poniesione wskutek zalewania gruntów z powodu niedostatecznych i złych odpływów wód przy kolei transwersalnej linia Podgórze-Oświęcim i zarządzenie celem usunięcia złego.
 933. Rada szkolna miejscowa w Radomyślu nad Sanem, pp. J. Tarnowskiego, o przeistoczenie tamtejszej dwuklasowej szkoły na trzyklasową i zapomogę na budowę szkoły.
 934. Towarzystwo wzajemnego kredytu w Bieczu, pp. Skrzyńskiego, w sprawie założenia banku parcelacyjnego.
 935. Edmund Kraiński, pp. Gniewosza, w sprawie zrównania szkół wschodniej Galicyi co do swiąt ze szkołami w innych częściach kraju.
 936. Krakowskie Towarzystwo techniczne, pp. Weigla, w sprawie rewizyi przywilejów Banku austro-węgierskiego.
 937. Marcela Łysakowska, nauczycielka w Różniatowie, pp. Kuczkowskiego, o zapomogę.
 938. Mieszkańcy przysiółka Pryhata powiatu Złoczowskiego, pp. Sawę, o wyłączenie ich ze związku gminy Czyżów a przyłączenie do gminy Uhorce.
 939. Wydział powiatowy w Mielcu, pp. Reya, w sprawie rewizyi przywilejów Banku austro-węgierskiego.
 940. Zwierzchność gminy miasta Jasła, pp. Scipiona, o pożyczkę bezprocentową w wysokości 50.000 zł. na budowę koszar.
 941. Słuchacze szkoły weterynaryjnej we Lwowie, pp. Merunowicza, o wyznaczenie funduszu stypendyjnego dla tej szkoły.
 942. Komitet ratunkowy dla pogorzalców w Skwarzawie, pp. Gnoińskiego, o pomoc pieniężną.
 943. Jakob Spodaryk, nauczyciel w Czechach, pp. Antoniewicza, w sprawie zajęcia się losem wdów i sierót po wsiach.
 944. Gmina Skaryszów, pp. Bereźnickiego, w sprawie drogi krajowej w Krechowicach.
 945. Kunegunda Karmalita, wdowa po portyerze Wydziału krajowego, pp. Smolkę, o podwyższenie pensyi wdowiej.
 946. Aleksander Gofryk, nauczyciel w Firlejówce pp. Gnoińskiego, o udzielenie mu zaliczki na płacę.
 947. Nauczyciele szkoły ludowej w Poroninie, pp. Pławickiego, o podwyższenie płac, względnie przyznanie dodatku drożyznianego.
 948. Pogorzelcy gminy Hubicz, przez p. Ochrymowicza, o zapomogę.
-